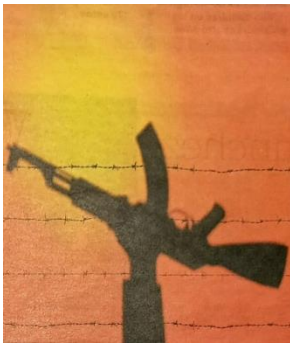

Aquesta gent no sap què fa

Israel mal ha deixat de controlar Gaza. L'aigua, les telecomunicacions, l'electricitat i molts altres serveis provenen d'Israel

Israel no recorda que en temps antics els jueus van perdre batalles, van ser deportats, expulsats de les seves terres i dispersats

El títol d'aquesta Tribuna correspon a una frase del profeta Isaïes, reivindicador de l'aliança entre Yahvé i el seu poble elegit, i ve motivada per la cruel i lamentable batalla iniciada per Hamàs i contestada exponencialment per Israel. Guerra que és un episodi més d'un enfrontament entre àrabs-palestins i jueus-israelites, que fa uns cent anys que dura. La lluita entre uns i altres es va iniciar quan Palestina estava sota mandat britànic. Amb la guerra anomenada dels sis dies (1967), Gaza va ser conquerida per Israel, de la qual el seu exèrcit no es va retirar fins a l'any 2005.

A l'any següent hi hagueren eleccions a Palestina, i a la zona de Gaza les guanyà Hamàs, mentre que a Cisjordània guanyava Al Fatah, el partit que es va fer amb el govern de l'anomenada Autoritat Nacional de Palestina (ANP). Aquest fet comportà una escissió important i una lluita armada entre els dos partits que implicà morts i ferits, i l'expulsió de Gaza dels addictes al Fatah, que hagueren de refugiar-se a Cisjordània. Amb posterioritat hi hagueren diferents intents de pactes entre les dues faccions per poder enfortir una autoritat que només controla parcialment el seu territori. Si els pactes d'unitat fracassaren va ser en part pels interessos d'Israel de frenar acords per debilitar l'ANP i no deixar que pogués arribar a formar un estat. S'ha escrit que l'actual primer ministre israelià havia beneficiat justament Hamàs (més radical) per fer la punyeta als de Fatah i l'ANP

A la banda de Gaza Hauràs va establir un control polític total, no convocant noves eleccions i reprimint els sectors contraris. De fet, el govern d'Israel estava tranquil respecte a Hamàs i Gaza, i des de fa anys donava molta més importància a la vigilància i control de la part de Cisjordània, on de forma totalment il·legal s'anaven creant assentaments jueus, amb una missió colonitzadora i de control militat El 2019, entre Jerusalem Oriental, la frontera amb Gaza i la Cisjordània hi havia ja 140 pobles o assentaments, en els quals vivien 600.000 persones. Entre els colons i els palestins, any rere any hi ha hagut enfrontaments. Uns tiraven pedres i altres disparaven bales. El tema anava a l'ONU que declarava els assentaments il·legals, USA s'oposava a les resolucions, Israel permetia que es creessin nous assentaments, Europa mirava la lluna..., i no passava res, però els morts ja hi eren. Els familiars i veïns volien justícia, i si no n'hi havia quedava el camí de la venjança.

El partit conservador d'Israel, el Likud, s'ha anat veient obligat a forjar aliances amb l'extrema dreta fonamentalista jueva, els que creuen que per promesa divina han d'aconseguir dominar els territoris promesos per Yahvé que va dir a Moisès: «Estendré les fronteres del teu país del mar Roig fins al Mediterrani, i des del desert del Sinai fins al riu Èufrates. Jo faré caure a les teves mans tots els habitants del país perquè tu els n'expulsis».

Aquests grups ultres van provocar els greus incidents a l'esplanada de les mesquites de Jerusalem, són els que han propiciat l'establiment de més assentaments a Jerusalem i Cisjordània, són els que no volen pactes amb els palestins i països àrabs... Els més religiosos es neguen a fer el servei militar; perquè creuen que la seva missió és resar i procrear.

De fet Israel mai ha deixat de controlar Gaza, perquè l'aigua, l'electricitat, les telecomunicacions i molts altres serveis provenen d'Israel, no d'Egipte, que ahora es nega a rebre palestins per por a infiltracions de Hamàs. Tot Gaza s'ha anat convertint en un gran camp de concentració, i de mort i destrucció si continuen els bombardejos israelites. A Gaza en uns 360 km² (0,5% de la Província de Tarragona *) hi viuen més de dos milions d'habitants, i més de 5.000 persones per cada km² (molt més del doble que a la ciutat de Tarragona). Actual-ment la població minva, perquè cada dia hi ha més morts, per les bales i bombes assassines.

El secretari general de l'ONU té la raó, quan al mateix temps que condemna l'acció de Hamàs, exposa que el poble palestí ha sofert una ocupació asfixiant i que les seves terres han estat constantment devorades pels assentaments i plenes de violència, «l'economia asfixiada, la gent desplaçada i les llars enderrocades. Les esperances d'una solució pacífica s'han anat esvaint».

Israel no fa cas de les advertències. No recorda que en temps antics els jueus van perdre batalles, van ser deportats, expulsats de les seves terres i dispersats. Els nazis van voler exterminar-los. La llei del Talió, d'ull per ull, dent per dent i ungla per ungla és perversa. Sense diàlegs i pactes fermes, sense la constitució d'un estat palestí, aquesta història no s'acabarà pas amb la liquidació de Hamàs. Podria ser que com profetitzava Jeremies als jueus: «teniu ulls, però no hi veieu, orelles però no hi sentiu», però també es pot castigar «aquesta ciutat, on no hi ha més que opressió».

JOSEP OLIVERAS SAMITIER Catedràtic emèrit de Geografia. URV

* NOTA: En el text on s'escriu que la superfície de la Franja de Gaza és el 0,05% de la província de Tarragona, s'ha d'escriure el 5%. La Franja té uns 360 km² i la província de Tarragona 6.303 km².